

Список використаних джерел:

1. Економічна безпека в умовах глобалізації світової економіки : колект. моногр. у 2 т. – Дніпропетровськ : ФОП Дробязко С. І., 2014. – Т. 2. – 177 с.
2. Логутова Т. Г. Економічна безпека підприємства: сутність, завдання та методи забезпечення / Т. Г. Логутова, Д. Нагаєвський // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – 2011. – Т. 2. – С. 205.
3. Кальченко О. М. Економічна безпека підприємств туристичної сфери / О. М. Кальченко // Вісник Чернігівського державного технологічного університету. – 2013. – № 1. – С. 138–139.
4. Плахотникова М. А. Информационные технологии в менеджменте / М. А. Плахотникова, Ю. В. Вертакова. – М. : Юрайт, 2017. – 42 с.
5. Кобченко А. А. Інформаційні технології в туризмі як елемент економічної безпеки держави / А. А. Кобченко // Електронне наукове фахове видання. Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського. Серія: «Глобальні та національні проблеми економіки». – 2017. – № 19. – С. 79–82.

Жовкла О. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ**

Найголовнішим фактором інноваційного розвитку економіки держави є інноваційний розвиток підприємств. Інноваційна активність національної економіки є підсумком діяльності підприємств, які розробляють і доводять до практичного використання різного роду новації у виробництві товарів, сфері послуг та інші сфери. При систематичному розвитку науки, техніки і технологій можливий випуск конкурентоспроможної продукції та послуг. Тому теперішні економічні умови вимагають швидкого реагування на зміни в інноваційної діяльності країни, ефективного впровадження розробок та результатів наукових досліджень, нововведень, стратегічного управління в інноваційній діяльності кожного підприємства.

Нинішня інноваційна активність України значно відстає в темпах розвитку порівняно з провідними європейськими країнами, котрі обрали за основний напрямок економічної стратегії запровадження й розвиток інновацій. Основною проблемою, що стримує інноваційний розвиток українських підприємств, досі залишається обмежений доступ до новацій внаслідок недостатності джерел фінансування їх розробки або придбання. У цьому аспекті особливо відчувається

обмеженість або взагалі відсутність державного фінансування науково-технічної та інноваційної діяльності.

Внаслідок відсутності дієвого механізму стимулювання інноваційної діяльності підприємств спостерігаються низькі показники інноваційної активності, які, однак, упродовж 2014–2016 років мали зростаючу динаміку зміни. Кількість упроваджених нових технологічних процесів на підприємствах, які займаються інноваційною діяльністю, з кожним роком зростає. Так, у 2014 році ця цифра становила 1743 процеси, а в 2016 році цей показник збільшився на 1746 процеси порівняно із значенням 2014 року.

У 2014–2016 роках, згідно із статистичними даними, основним джерелом фінансування інноваційної діяльності були власні кошти підприємств, які в 2016 р. склали 22036,0 млн грн (94,86 %), у 2015 р. – 13427,0 млн грн (97,2 %) та в 2014 р. – 6540,3 млн грн (84,98 %). Водночас, фінансова підтримка держави у 2016 році становила – 179,0 млн грн (0,77 %), у 2015 р. – 55,1 млн грн (0,4 %), у 2014 р. – 344,1 млн грн (4,47 %), що є свідченням незначної участі держави в інноваційній діяльності підприємств. Крім того, суттєво скоротився обсяг іноземних інвестицій в інноваційну діяльність. Так, у 2016 році він становив 23,4 млн грн (0,1 %), у 2015 р. – 58,6 млн грн (0,42 %) у 2014 р. – 138,7 млн грн (1,8 %), що говорить про вплив іноземного капіталу з території України та з інноваційної сфери [2].

Враховуючи вищенаведене, можна зазначити, що наразі актуальним є розробка та впровадження ряду заходів, які допомогли б залучити кошти фінансових установ для активізації інноваційної діяльності підприємств. Це стане можливим за умови правильного прогнозування макроекономічних показників уданій сфері, зростання обсягу продажу інноваційної продукції та її рентабельності.

На сьогоднішній день перед Україною постає ряд завдань, які пов'язані з пошуком додаткових джерел фінансового забезпечення інноваційної діяльності, а саме: сприяння зростанню інноваційних інвестицій за рахунок державного бюджету та коштів приватних інвесторів; розробка відокремленої системи управління інвестиційно-інноваційною безпекою України, що передбачала б

дотримання балансу при розподілі державного фінансування між утриманням організаційної структури, що забезпечує управління інноваційним розвитком, і реалізацією конкретних проектів, спрямованих на досягнення інноваційних цілей; розробка й запровадження певних рекомендаційних значень показників інноваційної діяльності підприємств, при досягненні яких підприємства могли б отримати додаткове державне фінансування, тощо.

У даний час доцільним є здійснення комплексу організаційно-економічних заходів, що дадуть змогу значно покращити рівень інноваційної активності вітчизняних підприємств: розробка пропозицій щодо вдосконалення інноваційних процесів з метою зменшення ризику щодо прийняття управлінських рішень для вибору оптимального варіанта інноваційних проектів; розвиток інноваційної інфраструктури шляхом удосконалення системи інформаційного забезпечення інноваційної діяльності, впровадження розробок, підготовки й перепідготовки кадрів; збільшення міждержавного співробітництва в галузі наукових розробок та інноваційної діяльності.

За допомогою вищезазначених заходів розвитку інноваційної діяльності можна значно підвищити інноваційну активність українських підприємств, стимулювати прискорення процесу технічного й технологічного оновлення виробництва, ефективно використовувати власні й залучені інвестиційні ресурси для ведення інноваційної діяльності. Продумана політика держави в сфері інновацій, забезпечення сприятливого інвестиційного клімату, заохочення до створення нових наукових здобутків та розвиток високотехнологічних галузей промисловості є запорукою інноваційного розвитку нашої країни.

Список використаних джерел:

1. Горяча О. Л. Сучасний аналіз інноваційної сфери України та шляхи її активізації / О. Л. Горяча, І. А. Сільченко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2015. – № 3. – С. 21–25.
2. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Паславська І. М. Сучасний стан та проблеми інноваційного розвитку економіки України / І. М. Паславська // Тези доповідей Міжнародної науково-методичної конференції «Моделювання економіки: проблеми, тенденції, досвід». – Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2017. – С. 83–85.